

ZPRÁVY ZAMOŘSKÉ.

V uherských liberálních (vládních) kruzích bylo už delší dobu pozorováno jistou ochotu, smířiti se s myšlenkou, že v Rakousku nemusí panovati jen vůle německé levice. Opposiční národní strana stála však dosud na stanovisku, že jako v Uhrách mají poroučeti Maďaři, musí panství v Rakousku vyhradeno býti Němcům. V poslední době i tato strana nabývá znenáhla přesvědčení, že německé panství v Rakousku nemá budoucnosti. Orgán strany té otiskuje vídeňský dopis, v němž se mluví o tom, že hrabě Thun se pokusí pohnouti uherskou vládu, aby připustila vyrovnání s pomocí § 14. Nezdá-li se pokus, hrabě Thun prý složí svůj úřad, aby koruna měla volnost jednání. Jak se tato rozhodne, o tom prý je těžko zatím souditi, avšak jest možno, že nástupcem hr. Thuna bude opět hr. Thun. "Tak si představuji další rozvoj věci já" — píše zpravodaj: — "ale netoliko já. Jeden z nejvíce vynikajících státníků Rakouska, ba snad celé říše," vyjádřil se tyto dny: "Kurs směřuje nyní rozhodně více vpravo." Ale signál k úplnému zaboření na pravo očekává se zde (ve Vídni) z Uher!" Současné uveřejňuje vídeňská "Informace" mínění "vynikajícího člena uherské opposice" o možnosti "slovanského Rakouska". I tento člen uherské opposice spřáteluje se s myšlenkou, že by v Rakousku mohli Slované nabýti převahy a neměl by proti tomu konečně nic namítati, kdyby se Uhrám dostalo záruky, že se východní politika povede tak, aby se nepřičila zájmům uherským. Při vyrovnání r. 1867 nebylo takové záruky třeba, poněvadž německá nadvláda v Rakousku měla tehdy při východní politice též zájmy jako Maďaři. "Dostanou-li se však v Rakousku ku kormidlu Slované — pokračuje pisatel — musí se vyrovnání z roku 1867 podrobiti revisi, jež by dala Uhrám nové záruky pro uherskou východní politiku," jež odpovídá zároveň i zájmům německého Rakouska. Nestane-li se takové opatření, pak Maďaři ztratí veškeren zájem na dalším trvání rakousko-uherské říše."

Sultán, Černá Hora a Rusko. Cařihradský dopis "Srbského Věstníka" (Mostar) osvětluje některé stránky arnautské vzpoury ve Vasojevičích, jež před měsícem tak lomozně započala a tak bídně skončila. Sultán věří v upřímné přátelství černohorského knížete, jež kvitoval s rychlostí, která překvapila všechny diplomatický svět. Jakmile kníže navrhul, aby obě vlády, černohorská i turecká, společně a přátelsky, jako dobří sousedé věc vyšetřily, sultán hned, rázně a rozhodně návrhu se chopil. Diplomáté protivního tábora sice věděli o dobré vůli mezi oběma panovníky, ale znali také tureckou váhavost a odkládavost, i spolehali, že dříve, než-li sultán učiní rozhodnutí, události daleko pokročí, tak že již účta a osobní přátelství sultanovo ke knížeti Nikolovi nebude již možné zastaviti je. Tím větší bylo jejich ustrnutí, když viděli, že stal se pravý opak toho, co očekávali. Sultán vzal na radu pouze ruského posla p. Zinovjeva, jenž osvědčil se upřímným přítelem sultánovým a jeho říše. Diplomáté, kteří byli zasvěcení do toho, že se vzpoura arnautská na hranicích černohorských chystá, neměli nejmenšího tušení o tom, jak se zachová kn. Nikola až vypukne. Pokládali za jisto, že kníže nebude zdržovati pravoslavné Vasojeviče a jiné zahraničné Srby, aby z napadených stali se útočníky, ani že nebude brániti Černohorcům, aby přiskočili svým bratřím na pomoc. Když ale kníže Nikola hranici uzavřel a pouštěl na Černou Horu pouze raněné,

ženy a děti, a když napadení srbští Vasojeviči sami se ukázali dobrými junáky a Arnautům dali řádnou lekci ve dvou bitvách, a konečně když Arnauté sami žádali o mír, diplomaté v Cařihradě očekávali, vidouce, že se tu před jejich očima děje něco zcela nového, nač a s čím nepočítali. Sultán dal rozkaz, aby nejpřísněji potrestáni byli všichni jeho úředníci i důstojníci, kteří vzpouru podporovali. A tak vzpoura arnautská nejen že nezhatila přátelství mezi knížetem Nikolou a sultánem, nýbrž ještě více je upevnila. — Jak si sultán váží ruského přátelství, ukázal o něhdy, když po svém rozhodnutí stran vasojevičských události, pozval do Jildizu na oběd ruského posla Zinovjeva a dragomana Maxinova. Řídko bývá, že sultán zve na oběd na svůj dvůr, a když tak učiní, vždycky to znamená událost velkého politického významu. Na obědě tom byli pouze turečtí ministři a státníci. Politický svět v Cařihradě mnoho mluví o tomto obědě a významání ruských diplomatů a někteří tvrdí, že Turecko přistoupilo k balkánskému spolků pod protektorátem Ruska, jenž zaručuje každému svému členu nedotknutelnost dosavadních hranic.

Kníže bulharský v Rusku. Uvítání knížete k carským manželům do Petřofu s chotí a nejstarším synkem Borisem, již v Odesse bylo velkolepé. Nábřeží tonulo v praporech a věncích. Carská besídka byla ověncována a ozdobena znaky bulharského knížectví. K uvítání dostal se křídelný pobočník carův, plukovník Děrfejdžev, schválně k tomu vyslaný, diplomatický agent bulharský v Rusku Stančov, moskevský velitel hr. Skalon, gradonačalník hr. Šuvalov, generalita, starosta města, Bulhaři v Odesse meškající, členové Slovanského spolku a množství obecnstva. Když kníže sestoupil z parníku "Eriklik", se všech stranů salutovali, vojenská hudba hrála, čestná stráž vzdávala čest. S knížetem byli: předseda ministerstva Stoilov, ministr vojenství Ivanov, zástupce Ruska v Bulharsku Bachmetjev. Kníže byl velkolepým uvítáním hluboce dojat. Pravil, že se vždycky cítí šťastna, když vstupuje na půdu Ruska, osvoboditele Bulharska. Starosta města podal hostům chleba a sůl. V uvítací řeči zástupce Slovanského spolku byla věta: "Doufáme, že Bulharsko pod Vaší vládou stane se tak pevným a silným, že samo bude oporou bratrským národnostem v boji za zachování plemenných slovanských zvláštností. Vy, kníže, vstupujete nyní s následníkem svého trůnu nejen na zpřátelenou, nýbrž i na jedinou národní půdu." Kníže, dojat řečí touto, odpověděl rusky, že on a jeho národ chovají nejlepší city k velikému Rusku i mocnému caru. Turecký konsul v Odesse uvítal knížete na rozkaz sultana a nabídl mu své služby. Kníže prosil konsula, aby vyřídil sultánovi jeho dík. Kněževič Boris byl oděn jako ruský námořník. Jda kolem salutujících vojsk, kníže po rusku je pochválil. Knížeti byli představeni bulharské důstojníci emigranti, vracejí se do řad bulharské armády. Kníže vyslovil své potěšení, že je vidí.

Německý svět proti slovanskému. Mommsenovský článek "Berliner Tageblattu" o "kočujícím panslavismu", kde jsou Němci vyzváni, aby vši silou obořili se na posice českého národa, proto že "koncem století německá stráž na Vltavě a Dunaji stala se důležitější stráž na Rýně", je našim čtenářům znám. Svět V. V. Komarova obírá si článek berlínské listu za předmět úvodné úvahy, v níž praví: Nad tímto německými výlevy musejí se zamysleti všichni Slované a zvláště Rusové. Pod článkem byl jako autor podepsán "Ruský Ně-

mec". Kdyby to byly skutečně pouze názory "ruského Němce", jenž si vynesl z Ruska, jak patrně, kromě peněz jenom nezkroutnou nenávisť ke všemu ruskému, nestály by za řeč. Ale věc je v tom, že všichni Němci tak smýšlejí, všichni oni se chystají k rozhodnému boji se Slovanstvem, zabírajíce mezi tím ve své drápy nové a nové čtveréčné mše slovanské země. Minulo padesát let, co znamenitý německý ekonomista Boshcher ne v hanopise, ne v novinářském článku, nýbrž v učené knize ukazoval na slovanské země Rakouska, na Rusko, na Balkánský poloostrov a na Malou Asii jako na území pro německou osadní politiku. Nyní Němci hlavně mluví o Rakousku. Mnohé slovanské kraje habsburské říše přináleží k nejhustěji obydleným krajům Evropy. Jest-li že Němci nicméně vidí v nich svobodný prostor pro mocný rozvoj germanského života, z toho vysvítá, že jsou připraveni učiniti si v nich místo vyhlazením kmenového slovanského obyvatelstva. Jen Slovanstvo družné, jednotné, všechno, nevyjímaje Poláků, pod vedením a ochranou slovanské Rusi může obhájit svou rodnou půdu a svou historickou budoucnost od německého návalu. Tou myšlenkou sjednocené Slovanstvo neleká se ani německého Michla, ani jeho strážce na slovanské Vltavě a na slovanském Dunaji.

Bělehradský dopisovatel Petrohradských Vědomostí ukazuje blízkou perspektivu nové krize v Srbsku, jež snadno může zachvátiti trůn i dynastii. Krize ministerská a pád předsedy ministerstva Vladana Djordjeviče je nejmenší věc, která přijde. Ukázala se naprostá nemožnost vládnouti tak, jak to smyslili Milan a Ristič a nač přistoupil i král Alexandr. Proti nynějšímu vládnutí stojí i celá liberální strana. Za Rističem nepřešel k Milanovi nikdo, kromě několik osobních přátel Rističových. Liberálové ve svém jádře a celku jsou tak v opposici, jako radikálové a napředníci. Ristič dodělav svou politickou dráhu hanebným fiaskem. Vádcem liberálů bude po Rističovi Stojan Rybarac, jenž se úplně přimkl k opposici. Dopisovatel připomíná dynastii Ohrenovičů, že trvá teprve několik desetiletí, což není taková doba, aby bylo možno provozovati věčně krutou hru s city národa, v němž dosud se nezakořeněly dynastické tradice obrenovičské. V Srbsku změna panovníků, dobrovolná nebo nucená, není novinkou. V 40. letech jeden za druhým sestoupili s trůnu knížata Miloš i Michal, později opět na trůn povolání, a v konci let 50. svržen byl kníže Alexandr Karadjordjevič; před 10. lety sestoupil s jeviště Milan a odchodu jeho nikdo nelitoval. Naopak, "Bělehrad jásal", "národ s nadšením přijal zprávu o abdikaci krále Milana", jak tehdy psaly srbské listy. Zatím král ignoruje — praví dopisovatel — že vláda jeho otce, přvedši zemi na úplnou finanční i hospodářskou mizinu a k úpadku politické mravnosti, nepřimělo vychovala v národě přesvědčení, že je mu nevyhnutelné zapotřebí ústavy, která by národu umožňovala kontrolu nad skutky vlády i panovníkův a zabezpečila zemi od takových otřesů, jakých mnoho zažil i za Milana, i za Alexandra. Milan i Alexandr národ tak dlouho dráždili, trýznili, ochuzovali, uráželi nejlepší jeho city, až si z něho vypěstovali nepřítel. Obrenovičové a srbský národ stojí nyní proti sobě jako dva nepřátelé, připraveni každou chvíli padnouti si do pačesů. Mimo to politika obou králů je protiruská a v národě zakotvilo se přesvědčení, že všechno je slabé, co děje se bez souhlasu Ruska. Nejlepším toho důkazem je panování Milanovo. Bohužel mla-

Jste-li sklíčení jakoukoliv nemocí...

...která původ svůj má z nečisté a nezdravé krve, použijte

BAKURA.

Jest to ten nejlepší lék na světě, který uzdravuje každý podobný případ. ● ● ●

Cena lahve jest \$1.00.

Pak-li váš obchodník neb lékárník lék tento nemá, neberte jiného, nýbrž dopište laskavě na...

SLOVAK MEDICINE CO. FREELAND, PA.

189ml Návod k užívání v řeči české přídělen ku každé lahvi.

dý král to vše nevidí a neuvažuje, jakoby nechtěl pochopiti, že ruská politika nikdy nemůže důvěřovati, jako nikdy nedůvěřovala, rozličným balkánským intelligentům s doktorskými diplomy i bez nich, ale věří a věřiti bude jen národu.

Návštěva rumunského krále v Rusku. Sotva odjel z Ruska bulharský kníže, přijíždí tam rumunský král. Oba berou s sebou na tuto návštěvu své následníky, což jest okolnost velmi důležitá. Svědčí, že kníže Ferdinand i král Karel chtějí, aby politika, kterou těsným sblížením s Ruskem provozují i nastupují, hlubokými dojmů, vžila se v srdce obou dědiců trůnů. Návštěvou u carského dvora král Karel osvědčuje, se přistupuje ku svazku balkánských států pod protektorátem Ruska. Svazek tento loni, když Milan objevil se v Srbsku, počal se poněkud uvolňovati. Nyní jest pevnější a širší, než do návratu Milanova. Milan všelijak se pokoušel obnoviti starý nesvár mezi Srbskem a Bulharskem. Nejednou se již tvářil, že Bulharsku vypoví novou válku, aby se pomstil za Slivnici. Avšak kníže Ferdinand mohl v Petrohradě před deputací srbských studentů konstatovati, že vzájemná láska a důvěra mezi Srby a Bulhary den ode dne se tuží. Srbsko nemůže dlouho vydržeti mimo balkánský svazek, tím spíše, že všechny sympatie, všechny zdravé úvahy i pud sebezachování je nutkají do tohoto kola. Milan, Alexandr a Ristič utrpěli také v zahraničné politice porážku, která významem předčí Slivnici. Následky této porážky ovšem stihnou také principály Milanovy.

Asi před měsícem mé 15 měsíců staré dítko, trpělo nebezpečným průjmem a častým vrhováním. Poskytoval jsem mu obvyklých v takových případech léků, však když žádné úlevy dítku nedaly, povolal jsem lékaře, pod jehož ošetřováním dítko bylo po celý týden. Do té doby trvalo dítko v nemoci již asi 10 dní a průjem opakoval se ve lhůtách dvaceti hodinách úplně pětadvacetkrát. Byl jsem již přesvědčen, že pak li brzo pomoci se mu nedostane, že živo nebude. Byla mi doporučována Chamberlain's Colic, Colera & Darrhova Remedy a tedy jsem ji zkoušel. Ejhle, pozoroval jsem ihned změnu k lepšímu a po delším užívání dítko mě se zotavilo, pozdravilo a jest dnes tak živé a plné života, jako před tím. - C. L. Boggs, Stamptown, Gilner Co., W. Va. Jest k dostání ve všech lékárnách.

Jediná dráha do Chicago, která cestujícím poskytuje každodenní vlaky a jízdu do Chicago za světla denního, jest North Western dráha. Vlak vyjíždí z Omaha v 6:40 ráno a přijíždí v 8:15 večer téhož dne do Chicago. Vlak tento jest v popředí doby nynější a jest u cestujícího obecnstva omažské nejoblíbenějším. Jiné rychlovlaky vyjíždí každodenně do Chicago v 4:55 a v 6:55 večer. Cestovní listky můžete obdržeti na Farnam ulici v čísle 1401, v městské písařně dráhy "The North Western Line"

Ochotníkům a milovníkům divadla. V knihupectví Pok. Záp. jsou k dostání všechny divadelní spisy, jež vyšly liškem v Čechách a nejsou rozebrány. Úplný seznam všech spisů zašle se všem na požádání zdarma. V seznamu jsou uvedeny všechny kusy dle svých názvů a při každém je uvedeno, jaký kus je, kolik jednání a kolik osob vyžaduje. Pište o seznam pod adrese: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Dr. L. H. SIXTA,
český lékař.
SCHUYLER, NEBR.
Písařna v Hollmanově bločku.
V druhém poschodí.

Dr. C. Oxford
Přijímá návštěvy:
Od 9. do 12. hodin dopoledne a od 2. do 5. hodin odpo. ve svém příbytku na rohu 17. a Vinton ul.

Dr. Galbraith & Lord
provádí prakti ranhojišskou a léči ženské nemoci...
OFFICE: v Paxton Block, na rohu 16. a Farnam ul., Omaha, Neb.
Jsou též k nalezení každodenně v St. Joseph nemocnici. h10 d28-4m

H. Gifford M. D. - Geo. Bicknell M. D.
zkušení lékaři všech chorob
ZRAKU a SLUCHU
TEL. 739.1 ●● 1404 Farnam ul. OMAHA, NEBR.

Dr. Chas. Rosewater
český lékař.
Mice: 222 Bee Bldg., roh 17. ul. a Farnam. Telefon 504.

Obydlí: 2417 Jones ulice, roh 2566. Vozmote káru na Leavenworth ul. Telefon 1217.

OMAHA, - - - NEBR
Dr. E. Holovtchiner
český lékař.
Office na rohu 15. a Howard ul. Shelby's Block, č. dveří 210. Telefon 1438.

V písařně k nalezení od 10 do 12 hodin ráno, od 2 do 4 odpoledne a od 7 do 8 večer.
Obydlí v čísle 1619 Center ulice. Telefon 1674.

Elastické punčochy.
Průtržné pány, elektrické baterie, berle, vzdušné polštáře, podpěry, Atomaty, lékové panovy, kačukové a obojí, ranhojišské a lékařské nástroje.
K dostání ..v lékárně...
Alce & Penfold Co.,
1408 Farnam ul. proti Paxton Hotelu.

Lešetínský kovář.
Před několika lety vydána byla v Praze úchvatná výpravná báseň Svato-pluka Čecha, "Lešetínský kovář." Líčeno v ní otrými taHy poněmčovými českých dědin cizozemskými fabrikanty a vřelá láska lidu českého k řeči otců svých. Lešetínský kovář, vzor pravého Čecha, vzdoruje snahám poněmčovacím a zaplatí vzdor svůj životem, neboť za poněmčovately stojí mocné rameno "zákona a spravedlnosti". Báseň, psaná v slohu lehkém a přece úchvatně zajímavém, spůsobila veliký rozruch. Vřak ten trval na krátko! Vláda ji skonfiskovala! Jen něco málo výtisků před konfiskací rozprodáno přišlo mezi lid. Jsouce přesvědčeni, že přijdem vstříc přání každého milovníka uslechtilé četby, vydali jsme se svolením spisovatele báseň tuto v plném znění konfiskovaného vydání. A v očekávání tom jsme se nemýlili. Během prvního roku rozebráno prvé vydání, skrovně ovšem a uspořádali jsme vydání druhé, v mnohem lepší a dokonalejší úpravě a větším formátu než bylo prvé. Báseň tvoří knihu o 98 stranách a prodáváme ji po 25ct. Do Čech, se zaručením, za 50c., z druhého vydání (ana kniha valně těžší) za 65ct. K dostání za hotové u Pokrok Západu, Omaha, Neb.